

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors

Redacció i

Administració

G. Hernández 15, pral.

Telèfon 32 X

No es retornen els
originals

La Crisi Econòmica i els Tècnics

VI

Aspectes polítics

La nova teoria de la tecnocràcia que resta descrita en les seves característiques fonamentals, encara que d'una manera superficial, en aquestes notes, adquireix gran importància avui dia, no solament per ella en si mateixa, sinó per les derivacions d'ordre polític, a les quals pot donar lloc. Tota ella és un nou incientiu, una nova crida per a lograr el triomf dels sistemes polítics dictatorials. La concepció de l'Estat totalitari, el requisit i conseqüència del qual és la formació i gestió d'un organisme suprem que decideixi en forma definitiva totes les qüestions relacionades amb la vida social, és essencial en ella.

La N. I. R. A. a Nordamèrica, és solament un petit assaig de tot això. És un grup de persones, les quals s'anomenen tècnics, ells mateixos, políticament irresponsables, que assessoren al President a qui s'han concedit facultats i atribucions extraordinàries, respecte a matèries relatives a la competència, la producció, els transports i els preus. Es tracta d'un assaig de corporativisme amb reminiscències dels programes del feixisme italià i del socialisme alemany; tenen comú el detall d'eliminar els Parlaments com or-

guens legislatius.

Les indústries a Nordamèrica, els estaments a Alemanya o les corporacions a Itàlia, tenen assenyalada l'atribució de regular la producció. I com no res pot fixar un grup aïllat sense els demés; i com que un grup no pot intervenir, de cap manera, en els altres; és precisa una instància superior per a coordinar-los. La figura és sindicalista, i perfectament lògica per aquells que propugnen un sistema polític autoritari amb una concreció dictatorial.

Els homes, políticament, han de tenir iniciativa i responsabilitat particulars; dintre una dictadura no tenen iniciatives; sembla per tant que no haurien de tenir gens de responsabilitat. Però els actes realitzats per una dictadura, quan són perjudicials per un país, els paguen tots, els pateixen tots els ciutadans. És a dir, en són responsables.

La Història té exemples d'èxits de règimens autòcrates. Però, a la llarga, les dictadures no duren, sinó és a condició de transformar-se amb el temps en un règim que essencialment no exclueixi la possible identificació amb ell de tots aquells que hagin d'obeir les seves lleis. Sense aquesta transformació, a tota dictadura se li planteja un dilema: o decadència, o revolució. I el plaç fatal d'a-

Notes de l'Ateneu

El dia 4 dels corrents, en el nostre estatge social es celebrà reunió general ordinària per tal d'aprovar el balanç corresponent al segon semestre de 1933, i procedir a més a més, a efectuar el canvi de la meitat de la Junta Directiva, que disposen els Estatuts.

Llegit i aprovat el balanç i no havent estat presentada cap candidatura per part dels socis, el Sr. President llegí la que proposava la Junta Directiva que és la següent:

Vice-president: Camil Bosacoma

Tresorer: Emili Castellano

Vocal 2.ºn: Ramon Cassà

Secretari: Pere Forn

Fou aprovada per unanimitat.

Acte seguit el Sr. President donà compte de la tasca que tenia preparada la Junta de l'Ateneu Cultural (conferències, curses, etc.) i no havent-hi cap més assumpte a tractar, s'aixecà la sessió.

Tenim en preparació per a data propera un curset de

Comptabilitat Elemental

que anirà a càrrec del nostre amic

En RICARD MESTRES

pèrit-professor mercantil

quest desenllaç serà tant més breu, quant més desenrotllada sigui en el poble damunt del qual actua la capacitat d'iniciativa dels súbdits, i quant més completa pretengui ésser l'aspiració totalitària del govern autoritari, més ferma la dictadura.

J. MONTAGUD

ASSAIG D'ESTÈTICA MUSICAL

Ha estat un error crassíssim definir la música com l'art d'expressar sentiments per mitjà dels sons. Altres definicions semblants tingudes per clàssiques, basen l'objecte de la música en la commoció de la nostra sensibilitat per una ordenació de sons. Fàcilment poden refutar-se aquests conceptes tenint en compte la influència diversa de la música sobre nosaltres: avui ens agrada una obra que demà ens avorreix; els nostres sentiments varien segons l'estat físic i psicològic; la mateixa obra musical la jutgem a través de l'interpret i de la matèria. No és possible, doncs, que la música obri sobre el sentiment d'una manera constant, necessària i exclusiva i no reunint aquests caràcters, no pot constituir el sentiment un principi estètic de definició.

Al mateix temps és impossible abarcar amb els conceptes transcrits tota mena de música. Lligant-la al sentiment no podríem explicar-nos la bellesa de la música pura i universal per excel·lència, puix que moltes vegades admirem una obra, la trobem ben estructurada, ens agrada, malgrat no ens produeixi cap fiblada sentimental.

Per totes aquestes causes, pot donar-se una definició més acabada en el camp de l'estètica. La música té per objecte la realització de la bellesa d'una combinació de sons. Aquest concepte, més ample, permet explicar-nos satisfactoriament l'evolució de la música fins a l'estat actual. Avui dia hom parla amb freqüència de la música pura així com abans es parlava de modalitats musicals

més o menys extenses limitant-se *a priori* (com en les definicions) el camp de la música.

La tendència actual encaminada a independitzar la música d'imitacions servils de la naturalesa i de falsos sentimentalismes, dona a la idea i a l'obra un sentit purament musical. S'aixampla l'horitzó i la música esdevé universal perquè les formes són les mateixes i la bellesa és única. Qui tingui més intel·ligència — en un sentit ben ample de facultat creadora — serà més bon compositor i produirà millor música. Tenint ben sentats aquests principis, fàcilment podrem formar-nos una doctrina estètica que expliqui la tendència actual de l'art dels sons.

La música, com a bellesa creada, no es proposa res: no *deu* commoure ni imitar. La bellesa — com diu Hanslik — és i serà eternament bellesa encara que no despert cap emoció. La facultat estètica no és el sentiment, sinó la imaginació, és a dir, la contemplació pura. Tot el que sigui aliè a aquesta pura contemplació perteneix al domini de la psicologia, no al de l'estètica.

Aquests judicis de l'il·lustre autor vienès, malgrat la data en què aparegueren, tenen una sabor d'actualitat que els fa aplicables a la música moderna. Quin dubte hi ha que avui dia la nova música té un valor intrínsec propi, independent de l'emoció que despert a l'individu.

La música actual (parlo de les orientacions seguides per Strawinsky, Schönberg, etc.) no es proposa commoure els sentiments sinó realitzar la be-

llesa musical, i aquesta té per base la creació intel·ligent del compositor. Ja situats dintre aquesta cultura, cal convenir que el seu desenvolupament segueix una nova tècnica harmònica que Alfred Casella en el seu llibre «Evoluzione della musica» ens explica de la següent manera:

«Si hom deu caracteritzar en poques paraules la tècnica harmònica d'aquests darrers anys, podem convenir que aquesta tècnica resideix en l'eliminació progressiva dels antics acords elementals i en l'exploració gradual dels acords «excepcionals». . . Al mateix temps, la modulació, solament concebible abans del segle XIX en la successió, s'introdueix en la simultaneïtat de l'acord, on la massa sonora pot formar-se així de sons pertencents a diverses tonalitats, fins llavors considerades com mútuament incompatibles.»

No vol dir això que la música moderna prescindixi en absolut del que vulgarment se'n diu inspiració, que ve a ésser la matèria prima de l'obra artística; al contrari, aprofitant-la el talent creador de l'artista, li dona forma i substància emmoïllant-la a les noves corrents harmòniques apuntades.

En retornar, doncs, amb les creacions dels compositors d'avantguarda a la música pura i universal, despuntant-la de tota mena de prejudicis sentimentals, cal convenir que es fa obra de depuració artística, en benefici de la independització i de l'estètica musical.

J. DOMINGO ALEMANY

Excursionistes!

Fa temps, va passar per la nostra ment, la idea de treballar amb fermesa, per tal de constituir un grup excursionista a la nostra vila.

Avui, animats per la cooperació decidida i desinteressada d'alguns companys, ens proposem d'una manera corajosa, per mitjà de les pàgines d'«HORIZZO», fer una croada pro excursionisme, i constituir a casa nostra, una agrupació d'aimants de tan bell esport.

Estimem l'excursionisme per considerar-lo el més hàbil i fraternal dels esports. En ell, no hi ha mai vençut ni guanyador; anem sempre tots alhora i ens ajudem mútuament. No sentim el desig de fer una proesa, per considerar-nos superiors als nostres companys; no ens diferenciem un de l'altre; tots som iguals.

En l'excursionisme no hi neixen les baixes passions i lluites que desperten

els altres esports. En ell, hi havem après a estimar-nos uns amb altres. No haveu sentit mai — tot anant d'excursió, o durant l'àpat preparat per vosaltres mateixos — una viva joia, un desig de fer bé? Haveu sentit alguna vegada moments d'harmonia superiors als gosats, en moments de contacte amb la Natura, o en el transcurs d'una conversa entre els vostres companys d'excursió?

Però, deixem que parli el brau excursionista F. Pujol i Algueró, des del seu llibre «Excursionisme i Ciutadania»: «L'excursionisme és l'esport educatiu per excel·lència, no n'hi ha pas cap altre que exerceixi una influència més poderosa i benefactora sobre l'esperit dels homes. La serenitat, la liberalitat, la comprensió, el desig del bé, el tracte mutual d'home a home ho fan palpable i visible a cada moment. Si hom vol, els altres esports

apassionen molt més de moment una multitud congregada en un camp d'esports o en un estadi, però quan la reflexió s'imposa, passats els instants d'apassionament, aleshores cadascun dels espectadors es dona compte de la seva ofuscació del moment, i torna la calma a l'esperit. La pràctica de l'excursionisme, l'actor excursionista és alhora un espectador que en bona lògica no pot sentir l'excitació del públic que acut a un estadi o a un ring. En l'excursionisme, el mateix que el realitza, és ensems actor i espectador, i aquesta dual qualitat li dona la suficient serenitat d'esperit i reflexió mental per a posar-se en condicions anímiques d'afecte per a tot allò que circumda l'excursionista, i, per tant, té temps de pensar i harmonitzar-se amb el món exterior, cosa que és difícil d'aconseguir en els altres esports. En aquests, l'home no pot esdevenir tan humà i universalista

com en l'excursionisme. Aquest és l'esport cosmopolita i de superior bondat per les raons més humanes i civils que resten dites, i, per tant, excel·leix els altres, i cal considerar-lo com el que majorment dignifica l'home, i el que condueix més ràpidament a un camí de llibertat, solució que cal que sigui vista i acceptada per tot ciutadà cobejós d'un millorament espiritual, tant de la seva vida individual com col·lectiva. . . »

Després dels bells i suggestius paràgrafs de F. Pujol Algueró, mestre dins l'excursionisme, res més ens resta a dir. A més a més, la nostra ploma deixa molt que desitjar, al costat de l'àgil i expressiva del nostre intrèpit excursionista.

Nosaltres, treballarem amb ferma voluntat, amb inacabable daler, fins a veure aconseguides les nostres aspiracions, això és, agrupar tots els companys que sentin les nostres mateixes ànsies. Una vegada obtingut el nostre anhel, no per això restarem inactius dintre el camp de l'excursionisme. El nostre pensament vola molt més enllà; vola amb constància, evolutivament, fins a cercar la perfecció moral entre els homes.

Des d'aquestes pàgines, fem una crida sincera, a tots els aimants de l'excursionisme. L'Ateneu Cultural, aquest vast casal, on s'hi acullen els cobejosos de cultura, és l'estatge més apropiat on realitzar les nostres aspiracions. El nostre Ateneu no nega res a tot el que s'identifica amb la cultura.

Endavant! Excursionistes!

ENRIC GENOHER

ES VEN

l'Antiga casa Capsana

Industria, 40

Cantonada a la Carretera

Quatre mots

... Com a tu mateix

Entre els homes que van tips, n'hi ha que diuen: Jo ja he dinat; ja ha dinat tothom.

I ho diuen fent una cara de benaventurat, joiosos, optimistes, entonats i encantats de la vida. Són supersticiosos i han arribat a adquirir el convenciment de què el món i tot el que el món conté de bo, de plaent, ha estat creat a honra i glòria seva, exclusivament per a ells.

D'aquests homes no cal esperar-ne gaire res de bo.

Són aquells homes que si no dinessin, si no poguessin menjar bé protestarien i es rebel·larien, si poguessin o si gosessin, contra els que fruïssin del privilegi de poder atipar-se bé i honestament o escandalosament.

Per això d'aquesta mena d'homes també n'hi ha un gran nombre entre la gent que practica per força un règim d'abstinència perpètua.

Els homes que no són com ells, estimen el proïsme.

No és pas estrany, doncs, que de tant en tant, us diguin:

Jo ja l'estimo el proïsme. . . com a mi mateix.

Costa tan poc de dir-ho!

F. P. C.

Ninxol en venda

N.º 3 - Sèrie preferència

Detalls: Redacció d'«Horitzó.»

Fabricanes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Fábrica de Tapones, Discos y Especialidades

A l'Esperanto

Del fons de la nuvolada que la vall de Sannaar embolcallava, s'oí un dia la veu eterna sonar:

—«Misèrrims sou—digué als homes que allí estaven treballant—

L'orgull que vos empresona deveu ben prompte expiar, uesfermeu els bus del carro que gruny de tant carregat, i les gegantines penyes deixeu al cor del serral.

Abaix els parpals i piques!

De braços us vull creuats, que la dèria que us encega vull ben prompte castigar.

Es al cel el meu reialme,

i al cel voleu fè arribar

de Babel aquesta torre

que és torre immensament gran.

Ni us servirà gens la ciència

dels savis més nomenats,

ni us valdran per res les forces

hercúlees del vostre braç:

de Noè la descendència

la torre no acabarà,

que jo pels segles dels segles

la parla a confondre vaig.»

Així fou: tothom atònit,

callada la veu, quedà.

I després, oh Déu!, les tribus

no es van poguè entendre ja,

que la llengua no obeïa

a son idioma natal,

i la confusió era immensa

en la vall de Sannaar.

Sofrint aquest jou la terra,

anys i més anys van passar;

sofrint-lo vivim encara

més no-li viurem ja jamai

que nascut n'ha sigut l'home

que n'és de talent tan gran

que del món enter els pobles

davant d'ell s'han de postrar.

En Zamenhof és el pare

de germanor universal.

La llengua que ell n'ha creada

serà per tots els humans

com escoltívola música.

La terra deurà expressar

sos sentiments, sos conceptes,

i les coses materials

amb una parla feconda,

una sola parla gran

que un cop més enllaci els homes

i sigui signe de pau.

Gutenberg, Marconi, Edison,

són noms que es deuen juntar

a Zamenhof, el filòleg

més gran que han vist les edats.

Ell el penó deu portar-ne

entre els savis que al món fan

que les idees de l'home

corrin per tots els espais.

Avant sempre, esperantistes!

Avant sempre! Sempre avant!

que la terra catalana

un bon lloc ha de guanyar

en una tasca tan noble

com és que tots els humans

parlin una sola llengua

amb germanò universal!

Endavant, esperantistes!

De l'història hem d'esborrar

la falla d'aquella torre. . .

Endavant! Sempre endavant!

JOAN M. BELLO

Problemes Culturals

Les escoles graduades i el nou Ajuntament

En el número 7 d'«HORITZO» parlàvem de la necessitat que hi havia a la nostra vila de construir unes escoles graduades en deguda forma a fi de què els nostres escolars, els ciutadans de demà, poguessin gaudir, a l'ensems que d'una instrucció perfecta acompanyada amb els procediments de la més moderna pedagogia, de la satisfacció de veure que en quant a la part d'instrucció corporal no van al darrera d'altres poblacions.

Aquesta tasca de sanejament moral i corporal de la població escolar de la vila pertany portar-la a la pràctica immediatament al nou Ajuntament que acaba d'ésser elegit darrerament.

Els homes de la Corporació municipal deixant de banda partidismes de tota classe han de posar tot el seu entusiasme i tota la seva voluntat per fer factible l'anhel de la població: Unes escoles graduades en deguda forma.

Això i la creació d'una escola de Belles Arts ha d'ésser la primera feina a fer i que ha de dur en el programa cultural el nou Ajuntament.

El poble espera molt de la tasca a desenrotllar pel vinent Consistori amb motiu de tenir unes facultats, que no tenien els altres ajuntaments, per raó de la nova llei municipal catalana. L'Estat subvenciona amb 10.000 ptes. per grau a totes les escoles graduades que es construeixin. Cal doncs un petit esforç i fer una gran obra per la cultura de la nostra vila.

Cal anar a la creació de l'escola jardí. Habilitar tot el terreny de les escoles nacionals i construir en l'espai que calgui els pabellons corresponents per noies i nois, independent grau per grau i voltar-los de bonics i frondosos jardins. I com ja dèiem en l'altre article, l'edifici que actualment és l'escola nacional que

consta de tres seccions per nois, sols pot servir per biblioteca municipal, arxiu històric de la població i sala d'exposicions escolars puix no està, al nostre entendre, en condicions de servir per escola.

I no parlarem avui, del mal estat en què es troben els locals de les escoles de les noies. Sembla com si veritablement encara fóssim segles enrera en els quals l'home era l'únic que tenia dret a estar bé. Sembla, veritablement, que no es vulgui tenir en compte la constitució orgànica de les nenes al fer-les residir en el clos humit i gairebé sense llum dels baixos del Jutjat Municipal.

Per dignitat ciutadana cal traslladar aquestes escoles. Cal, com he dit abans, fer obra de sanejament, procurant al mateix temps que la màxima instrucció per a les seves intel·ligències, la més acurada preservació per les seves dèbils naturaleses d'infant, puix mai podrà donar el mateix rendiment un infant ple tòric de salut que en aquest cas va acompanyat amb l'empenta d'una alegria sense límits o aquell altre que un petit trastorn orgànic va debilitant poc a poc el seu organisme per culpa moltes vegades de viure en locals mancats de ventilació i de sol tan necessaris en ells com les mateixes plantes i flors de la Natura.

L'Ajuntament nou ha de procurar el benestar dels nostres escolars i no ha de construir unes escoles el dia que el nombre d'infants ja siguin més que suficient pels mestres que hi ha actualment, sinó que ha de fer unes escoles mirant a l'avenir puix no es perdrà res que el nombre d'infants a cada classe sigui més inferior al d'ara. Molt al contrari. Els mestres podran prestar-hi més atenció. Hi guanyarà amb això el prestigi de l'escola i la cultura i instrucció de la vila per mitjà dels deixebles d'aquests mestres que estaran

Comitè local "Segell Pro Infància" d'aquesta vila

El President de la Comissió Gestora d'aquesta vila Senyor En Josep Robau, com a President del Comitè local del Segell Pro Infància, per mitjà de la nostra revista dona les més expressives gràcies a totes les entitats i particulars que han contribuït moral i materialment en favor d'aquella benèfica institució.

Llista de donants en favor d'aquesta Institució

Centre Unió Republicana	254— ptes.
Kursaal Cinæ	103— «
Centre Federal	100— «
Cine Modern	100— «
Sala Galà	50— «
Centre Cassanenc	50— «
Joaquim Mestres (estanc)	30— «
Col·legi «La Selva»	25— «
Ajuntament	25— «
Cine Núria	23— «
Pere Arpa (estanc)	17— «
Centre d'Acció Social	15— «
Miquel Solà (estanc)	8— «
Particulars (varis)	30— «
Total	830— «

Cassà de la Selva 19 Gener 1934

El President.

Josep Robau

El Tresorer.
Vicenç Puig

El Secretari.
Josep Bosch

sota el control d'un Director que portarà com a pla de treball una pedagogia moderna i la responsabilitat d'una tasca a accomplir.
H. ROURA TUNEL

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Diumenge 28 Gener 1934

Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de la temporada

Demaneu programes

Bar
American

Sport

Plaça J. A. Clavé
Cassà de la Selva

Kursaal Cinema

Dissabte 27 i diumenge 28

Presentació del més sorprenent èxit de la present temporada

Què serà?

Es el film que tot aficionat al cinema no es deixarà perdre l'ocasió de poder-lo admirar.

Notes Municipals

Sessió del dia

16 de Gener

Fou objecte d'aprovació:

La nota dels jornals fets per la brigada pro-atur forçós que puja a Ptes. 982

La factura de l'enllumenament municipal del mes de Desembre, de ptes. 584'47.

Unes petites factures de varis que deixem de detallar per poc importants.

Vist el compte de cabals del quart trimestre de 1935 presentat per Dipositària important les despeses 42.109'06 i els ingressos 39.959'10, restant en Caixa una existència de ptes. 2.034'20, la Comissió després d'examen acordà acceptar-lo i exposar-lo al públic pel termini de 15 dies pels efectes d'examen i reclamació.

Sessió del dia 23

Fou aprovada la nota dels jornals de la brigada pro-atur forçós, corresponent als dies del 15 al 21 corrent que puja Ptes.—798'—.

El restant de la sessió fou esmerçada en l'aprovació d'assumptes de tràmit i poc importants.

Resultat de les eleccions municipals celebrades el dia 14 de Gener segons l'escrutini que tingué lloc el dia 18 del mateix mes.

Llista n.º 1. Presentada pel Centre Unió Republicana «Coalició Republicana d'Esquerres» 964 vots.

Llista n.º 2. Presentada per Lliga Catalana «Concòrdia Cassanenca» 621 vots

Han sortit elegits per tant consellers de la candidatura n.º 1:

Consellers electes

Josep Bosch Orris, Antoni Igualada Martínez, Enric Roca Bota, Giordà Mestres Minoves, Josep Dalmàs Martí, Jacint Corominola Maimí, Josep Coll Raset, Emili Cassà Batet, Miquel Solà Batllósera, Josep Robau Botet, Josep Duch Puigdemont.

Consellers suplents

Hermenegild Roura Tuneu, Josep Vilà Boet, Victor Sabrià Cassà, Deogràcies Costa Dalmau, Vicenta Vidal Roca.

De la candidatura n.º 2

Consellers electes

Joaquim Jubert Carbó, Lluís Puig Gruart, Narcís Vilallonga Gispert, Domènec Rodà Alemany, Miquel Esteba Barber.

Consellers suplents

Faustí Abellí Lloret, Joan Bosch Lloveras, Pere Casadevall Sureda, Josep Boada Mora, Emili Rich Bosch Lluís Frigola Prat, Santiago Tarrés Vigué, Francesc Jultol Rebert, Joan Parleris Vidal.

Avís als subscriptors forans

A fi de procurar per una major regularitat en la recaptació de les subscripcions del nostre periòdic, preguem als volguts subscriptors forans tinguin la mercè de fer-lo efectiu cada final de trimestre o a l'avançada.

Mercès a la bestreta.

L'Administració

Gasetilles

«Suïcidi»

En la caseta de la propietat que en Joaquim Pou Bou poseeix als afores de la població, prop de la carretera de Girona, el dia 15 del corrent va ésser trobat cadàver Francesc Brujats Cassà de 60 anys, solter, el qual presentava símptomes d'haver mort intoxicat a conseqüència d'emanacions d'àcid carbònic.

Es creença general que es tracta d'un suïcidi puix els seus amics confirmen que repetides vegades el Brujats havia manifestat desitjos de suïcidar-se encara que afirmava que abans de morir volia matar-ne a dos daltres,

Aquesta segona part no va portar-la a la pràctica, qual cosa celebrem, al mateix temps que ens condol que l'interfecte hagi posat en pràctica la seva resolució tan extrema.

«Balls»

Al Centre Republicà Federal el dia 17 (Diada de Sant Antoni) va tenir lloc un lluïr ball a càrrec de l'orquestrina «Els Unics» de la nostra població i el mateix dia a la tarda, i per la mateixa orquestrina, un altre ball a la Sala Galà.

«Ball»

El dia 21 el Centre Unió Republicana va organitzar el ball de la Marina,

veient-se molt concorregut, essent el primer de la temporada carnavalesca.

«La Festa de Sant Vicenç»

En el veïnat de l'ermita de Sant Vicenç, el dilluns dia 22 i dimarts dia 23 va tenir lloc la festa que anualment celebrem,

Degut al mal temps el dilluns no va assistir-hi ningú. El dimarts va anar-hi un nombre aproximat de gent d'altres anys.

Polítiques

” Reunions ”

El dia 22 va reunir-se amb els consellers electes el partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

— El dimecres passat al vespre va reunir-se, també, el partit d'Acció Catalana Republicana.

Es diu que...

— Fa molt de temps que aquest periòdic no ha publicat els resultats d'anàlisis de llet.

Descans dominical

ESTABLIMENTS DE TORN

Farmàcies: Dia 28 Gener, Joaquim Botet, Carrer Fermí Galan.

Dia 4 Febrer: Joan Gener Roca, Carrer Fermí Galan.

Estancs: Dia 28 Gener, Joaquim Mestres, Plaça Clavé.

Dia 4 Febrer: Pere Arpa, Plaça de la República i Miquel Solà, Carrer Doctor Zamenhof.

Si necessiteu

Calçat d'hivern

no dubteu un moment,

en **Xec Espardenyer**

us en servirà d'econòmic i superior.

Castelar, 41

Afavoriu

amb vostres compres als nostres

anunciants

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

espatx acurat de receptes.

PERRUQUERIA

"LA HIGIÈNICA"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT DE CABELL

JOAQUIM COSTA 12

CASSÀ DE LA SELVA

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT

10 Cts.

JARAMAGO "ORO"

20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES, MONEDERS
JOCS DE CARTES, DOMINÓS, ESCACS,
PARCHESSIS, etc etc,

Venda a l'engròs i a la menuda

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

**Farmàcia i
Laboratori de**

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Nova Fleca de

JOSEP SITJES

(ANTIGA CASA GALA)

Gran especialitat en Pa de Viena i pa ratllat
Carrer Fermí Galán, 21

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Expedidor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45 Cassà de la Selva

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Pere Mercader

CAPELLERIA - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempreles darrereres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5 Cassà

Si no teniu la Pòliza del Segur de foc feta, no espereu un instant en contractar-la a

"AURORA"

C.ª anònima d'Assegurances

Representant Pere Baus Cristià Cassà de la Selva

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15

Garatge Bany

Cassà de la Selva

Taller Mecànic de LLUÍS CASSÀ

Reparació de maquinària - Lloguer i venda de màquines de ribot

ESPECIALITAT EN SEGELLS MARCADORS

Mannel Bellés 17 - Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima

Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»

«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Articles de Ferreria - Armeria i efectes de caça

TURALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

Servei amb camió de Cassà a Bar-

celona, amb parades a Caldes de

Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva